15/09/2020

Αγιασμός στον Τίμιο Σταυρό που βλέπουν μέχρι την Τουρκία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Αγιασμός στον τεράστιο, φωτεινό Τίμιο Σταυρό που έχει τοποθετηθεί σε περίοπτη θέση στον περιβάλλοντα χώρο της Ιεράς Μονής Αγίας Σκέπης – Αγίας Παρασκευής Νέας Βύσσας στα ελληνοτουρκικά σύνορα και φαίνεται μέρα και ιδιαίτερα εντυπωσιακά τη νύχτα στην Αδριανούπολη και τις άλλες τουρκικές περιοχές, πραγματοποιήθηκε χθες βράδυ.

Τον αγιασμό τέλεσε ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, πλαισιούμενος από τον Καθηγούμενο της Μονής Αρχιμ. Βαρθολομαίο Αστεριάδη. Στη συνέχεια εψάλησαν οι Χαιρετισμοί στον Τίμιο Σταυρό, ενώ τις ακολουθίες του αγιασμού και του Μικρού Αποδείπνου παρακολούθησαν ο Διοικητής της XVI Μεραρχίας Διδυμοτείχου Υποστράτηγος

Ιωάννης Βασιλάκης και ο Διοικητής της 30ης Ταξιαρχίας Ταξίαρχος Γεώργιος Διβάρης, καθώς και πολλοί πιστοί από την περιοχή.

Η εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού στην Ιερά Μητρόπολη Διδυμοτείχου

Ο Σταυρός του Κυρίου κατέχει θεμελιώδη θέση στο μυστήριο της εν Χριστώ απολυτρώσεώς μας. Επάνω στο Σταυρό δόθηκε η συγκλονιστικότερη μάχη και κερδήθηκε η μεγαλύτερη νίκη. Στον Σταυρό επάνω νικήθηκε ο διάβολος. Με την θυσία του Σταυρού άνοιξε ο δρόμος της σωτηρίας. Από το Σταυρό του Χριστού πηγάζει η καινή ζωή, η δύναμη, η χαρά και η ελπίδα των πιστών. Όλα μέσα στην Εκκλησία στηρίζονται στην δύναμη του Σταυρού. Ό,τι επιτελούμε, το κάνουμε με το σημείο του Σταυρού και την επίκληση της δυνάμεώς Του. Ο Σταυρός του Κυρίου, όπως ψάλλουμε, είναι «η ωραιότης της Εκκλησίας», «το στήριγμα των πιστών», «το όπλον κατά του διαβόλου...». Ο Σταυρός του Κυρίου το ιερότερο όλων των χριστιανικών συμβόλων, προτυπούται με διάφορους τρόπους στην Παλαιά Διαθήκη.

Επί τη εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός ιερούργησε, κατά τα ειωθότα, στον Ιερό μεταβυζαντινό Ναό Σωτήρος Χριστού Διδυμοτείχου, όπου προέστη της τελετής της Υψώσεως, παρουσία του Δημάρχου Διδυμοτείχου Ρωμύλου Χατζηγιάννογλου και πολυπληθούς εκκλησιάσματος. Τον θείο λόγο εκήρυξε ο Αρχιερατικός Επίτροπος Διδυμοτείχου Αρχιμ. Κύριλλος Κολτσίδης, ο όποιος ερμήνευσε αποσπάσματα από τις καταβασίες της εορτής «Σταυρόν

χαράξας Μωσής…», «Ράβδος εις τύπον του μυστηρίου παραλαμβάνεται…», «Ω τρισμακάριστον Ξύλον…».

Το εσπέρας της παραμονής ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην ακολουθία του Μεγάλου Εσπερινού στον πανηγυρίζοντα νεόδμητο Ιερό Ενοριακό Ναό Τιμίου Σταυρού – Αγίου Γεωργίου Στέρνας, του τέως Δήμου Βύσσης, ο οποίος Ναός εγκαινιάσθηκε προ έτους κατά την εορτή της Υψώσεως. Ο Σεβασμιώτατος σχολιάζοντας το εκ του βιβλίου των Παροιμιών δεύτερο ανάγνωσμα της ακολουθίας «Υιέ μή ολιγώρει», μεταξύ άλλων, τόνισε·

«…Η τιμή με την οποία οι χριστιανοί όλων των εποχών περιβάλλουν το Τίμιο Ξύλο του Σταυρού γέννησε μια ολόκληρη θεολογία για την σημασία της Σταυρικής θυσίας του Χριστού, που συνοψίζεται στην φράση του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού· «τούτον τον Τίμιον Σταυρόν προετύπωσε το ξύλο της ζωής το εν τω παραδείσω υπό Θεού πεφυτευμένον· επεί γαρ δια ξύλου ο θάνατος, έδει δια ξύλου δωρηθήναι την ζωήν και την ανάστασιν», και αποτυπώνεται στην υμνολογία της σχετικής εορτής. Σ’ αυτή την σύνδεση του Παραδείσιου δέντρου (ξύλου) της ζωής με το ξύλο του Σταυρού οφείλεται προφανώς η επιλογή της ενότητας κεφ. γ΄ 11 – 18 από το βιβλίο Παροιμιών ως δευτέρου αναγνώσματος του Εσπερινού της εορτής.

»Την διαβεβαίωση ότι ο Θεός διαπαιδαγωγεί τους ανθρώπους που αγαπά ακολουθεί ένας ύμνος (γ΄13 – 18), από το βιβλίο των Παροιμιών, όπου

απαριθμούνται οι ευεργετικές για τον άνθρωπο συνέπειες της θείας διαπαιδαγώγησης, η οποία οδηγεί στην σοφία. Η σοφία αποφέρει στον άνθρωπο περισσότερο κέρδος «από σωρούς χρυσάφι και ασήμι και είναι πολυτιμότερη από ακριβά πετράδια... και κανένα πράγμα πολυτίμητο δεν είναι ισάξιό της» καθώς προσφέρει απλόχερα μακροημέρευση, άφθιτο πλούτο και δόξα, ενώ καθιστά τον άνθρωπο δίκαιο και φιλεύσπλαχνο και τον οδηγεί σε σωστές επιλογές, που του εξασφαλίζουν ειρηνική ζωή. Ο ύμνος ολοκληρώνεται με την διαβεβαίωση ότι «η σοφία είναι δέντρο που δίδει ζωή (ξύλον ζωής) σε όσους την αγκαλιάζουν κι ευτυχισμένοι όσοι δική τους την κρατούν» (γ΄18).

»Η έκφραση «ξύλον ζωής» παραπέμπει στην ιστορία του Παραδείσου, όπου στον κήπο της Εδέμ φύτεψε ο Θεός ένα δέντρο οι καρποί του οποίου εξασφαλίζουν την αιώνια ζωή. Η παρακοή της Παραδείσιας εντολής και η αμφισβήτηση της αυθεντίας του Θεού οδήγησε τον άνθρωπο στην έκπτωση από τον Παράδεισο.

Αντίθετα εκείνος που φυλάσσει τις εντολές του Θεού και εμπιστεύεται τον ίδιο το Θεό είναι ο κατά Θεόν σοφός που γεύεται τους καρπούς του Ξύλου της Ζωής και απολαμβάνει όλες τις ευεργετικές του δωρεές. Η διαβεβαίωση αυτή σε πρώτη προσέγγιση κρίνεται υπερβολική, γίνεται όμως κατανοητή αν θεωρηθεί υπό το φως Καινής Διαθήκης. Γράφοντας ο Απόστολος Παύλος στους Κορινθίους τους εξηγεί ότι «Εμείς κηρύττουμε τον Χριστό, και μάλιστα Εσταυρωμένο, ένα κήρυγμα που οι Ιουδαίοι το βρίσκουν προσβλητικό (σκάνδαλο) και οι Έλληνες ανόητο (μωρία), ενώ για αυτούς που κάλεσε ο Θεός, είτε είναι Ιουδαίοι είτε είναι Έλληνες, ο Χριστός είναι η δύναμη του Θεού και η Σοφία του Θεού. Γιατί αυτό που μοιάζει με μωρία του Θεού είναι σοφότερο από τη σοφία των ανθρώπων, και αυτό που μοιάζει με αδυναμία του Θεού είναι πιο δυνατό από την δύναμη των ανθρώπων» (Α΄ Κορ. α΄ 23 – 25). Ο Εσταυρωμένος Χριστός είναι η Σοφία του Θεού που παρέχει και πάλι σε όποιον Τον αναζητά πρόσβαση στο δέντρο της ζωής: «Τω νικώντι δώσω αυτώ φαγείν εκ του ξύλου της ζωής, ο εστίν εν τω Παραδείσω του Θεού μου» (Αποκ. β΄7).

»Οι επιλογές των πρωτόπλαστων, σύμφωνα με το βιβλίο της Γενέσεως, μπορεί να εξασφάλισαν στον άνθρωπο την ηθική αυτονομία απέναντι στο Θεό, καθώς είχε πλέον δυνατότητα να καθορίζει μόνος του τι είναι γι’ αυτόν καλό ή κακό, τον απέκοψαν όμως από την πηγή της ζωής. Το βιβλίο των Παροιμιών, λοιπόν, μας υποδεικνύει ότι ο δρόμος της επιστροφής περνάει μέσα από την αναζήτηση της σοφίας του Θεού, που, όπως αποκαλύπτει η Καινή Διαθήκη, ταυτίζεται με τον Εσταυρωμένο Χριστό».